

וְהָיָה כִּי יִדְבַּקְתָּ שֵׁית קִרְוֵי שִׁיבּוֹתֶיךָ
 יָהִיו לְפָנֶיךָ וְתִתֵּן לָהֶם קִרְוֵי תַתְּנִן
 מִעֲבֵרָא לִדְרֹמָה וְיִתְּתֵן תַּחֲתָא
 תַתְּנִן כְּאַרְעֵי דְבָעֵץ קִרְוֵי א
 שִׁיבּוֹתָא יִהְיוּ לְפָנֶיךָ יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה וְהָיָה תִּכְבֵּיָא דְמִיָּהוּן ב
 יָהִיו שֵׁית קִרְוֵיךָ הָלֵךְ לְשִׁיבּוֹת
 לְמַעַרְק לְתַמֵּן מִדִּיק טוֹל נִמְשָׁת
 בְּשִׁלְוָן וְאִם פִּגְמָן דְּבִרְל מִחֵה
 וְקִטְלֵה קִטּוֹלָא הוּא אֲתַקְטֵלָא
 יִקְטֵל קִטּוֹלָא וְאִם כֹּאכֵי
 דְמִתְקַמֵּץ בֵּיזָהּ הוּא כִּמְסֵתָה
 יָמוֹת כֹּה מִחֵה וְקִטְלֵה קִטּוֹלָא
 הוּא אֲתַקְטֵלָא וְקִטְטֵל קִטּוֹל
 אִי בְּמִן דִּי אֵין דְּמִתְקַסֵּב בֵּיזָה
 הוּא כִּמְסֵת דִּי יָמוֹת כֹּה
 מִחֵה וְקִטְלֵה קִטּוֹלָא הֵיכָּ
 אֲתַקְטֵלָא יִקְטֵל קִטּוֹלָא וְאִל
 בֵּיזָה הוּא יִקְטֵל יִתְקַלָּת כִּי
 אֲתַחֲבֵי לֵיהּ מִן דִּיעֵת הוּא קִטְלֵהוּ
 וְאִם כִּסְמָתָה דְּחֵהי אֲדִימָה
 עֲלוּהִי פִכְמָתָא וְקִטְלֵהוּ אִי
 בְּכִכְוֵי מִחֵהי בְּדִיק וְקִטְלֵה
 אֲתַקְטֵלָא יִקְטֵל מִחֵה קִטּוֹלָא
 הוּא קִטְטֵל דְּמֵי יִקְטֵל יִתְקַטֵּל
 כִּי אֲתַחֲבֵי לֵיהּ וְאִם תִּכְבֵּיָא בִּלְיָ
 דְכֹה דְּחֵהי אֲדִימָה עֲלוּהִי כִּמְסֵתָה
 כִּמְסֵתָה אִי כָּל אֲמָתָה דְּחֵהי
 כִּמְסֵת דִּימֵית כֹּה בִּלְיָ אֲדִימָה
 נִמְשָׁת עֲלוּהִי וּמִית וְהוּא לֹא מֵיט לֵיהּ
 וְלֹא תִכְבֵּעַ בְּשִׁתָּהּ וְיִדְוֹטֵן כְּנִשְׁמָתָהּ
 בְּמִחֵהי וּבִיזָה בִּלְיָ דְמֵיט עַל דִּיעֵת
 הֵיכָּלֵךְ וְיִשְׁוֹבֵטֵן כְּנִשְׁמָתָהּ יִתְקַטֵּל
 מִיזָה בִּלְיָ דְמֵיט וְיִתְנֵטֵן יִתְנֵטֵן
 קִרְוֵי שִׁיבּוֹתֶיךָ הֵי עֵרֵךְ לְתַמֵּן וְיִתְנֵטֵן
 כֹּה עַד דִּי מִיתְּכֵימָת רַבָּא דִּירְבִּי
 יִתְנֵטֵן כְּנִשְׁמָתָהּ קִרְוֵי וְאִם מִפְּסֵךְ
 פִּגְמָן קִטּוֹלָא יִתְחַבֵּס קִרְוֵי
 שִׁיבּוֹתֶיךָ הֵי יִעֲרֹק לְתַמֵּן

צד שיהיו ש שיעורם להאית
שג שגן אשר ימותבן ז
מחש צמין דהיו מוסר
דמותה חזק ון הבד ל
טעו וידעל מפ הק שהסר
אחית כל שהיו אפלו מחש
אפק לא טעה ב חר ד
שיער לסעבם אשר ימוד
ב ורם תורו מותבגן
ורבד הדי הוא או וטהא
בזב אשר ימותה בל
ריות ונ יודע על האוהב
לנעלה שהיו מודד סמן
מדם בזק ד שישטא
יד אשר ימותה שיעור
מפ שיעור האית סמנע
לפ ונהוס איש דען בזק
לא טעם שיעור יכול שהיו
אן עול מן אשר ימותה
בלי ען דנעו לפ שטכ יס
איש את עב או את אחת
ששם יכול שהיא לק עול
מנ אשר ימותבן שיהב כן
די להאית מענען אפלו
סמן עי מקל במדיה סמני
באמל באיב סמנע מעב
ורנען סמן שהיה טוק
ולא היה לו שהיה יחדר עלו
או מל אק אשר ימותה הסד
מל כאות שלא ראהו ויפ עלן
מכאן אויה ההרבד יחד
עלה דק עליה איק עלה ע
עוד הסד הבדל שהיו בא
להטות שכסד מרד האיד
ייהס והיו שם לסר אתהטל
ווקעב את יוי החיים אי
כדי שיהא מפ כן צול
דבאז לפ שהיה לו סד
צול להתלל מלח מור
קלה דו בשרא אשר וטח

שנ אשר משה ארתן וכ
הוא משתן לסהן א ו
הסנה משה ארתן אלא
להביא את הנשטר
במיו שוחזרן במיתק:
אין לו תמים

ורשעתך דרשונה במסכת
 יומא וראית דברים לאווד
 שיש עד שלא יצא דין
 מתבאר בלולא ויטען יחזר
 תחתיו ולאחר מכן יצא
 דין חוזר ביחזקת ש
 טיען

ישר וטהר צד צדק
 בשמן הקדש. למי
 פשוט על יין הקדש
 קצתים הוא ולא פירש
 יי משחן אלא אשר
 משה המושח אתם
 בשמן הקדש

וְשֵׁשׁ יָמִים
 תִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ
 וְאֶת הַיָּם
 וְאֶת כָּל
 הַחַיּוֹת
 אֲשֶׁר בָּהֶם
 וְאֶת אָדָם
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 יָנוּחַ